

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.13. Ducentorum denariorum, &c. Est puer vnus hic, &c. Quidam pauperi respondent cum Philippo, quòd non sis: alij cum Andrea, quòd tantis non sufficiat: cum eleemsyna crescere debeat tantum, quantum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

St. 13. Ducentorum denariorum, &c. Est puer vnus hic, &c. Quidam pauperi respondent cum Philippo, qd non sit: alij cum Andrea quod tantis non sufficiat: cum elemosyna crescere debeat tantum, quantum crescit tanti.

de opere & elemosyna.
1. Apostolorum respon- sionem semper habent avari in ore ne dent elemosynas. Ho. 6. in dantes auros.

Divus Cyrillus cuius hic argumentum ap-
ponimus, ingeniose perpendit horum res-
ponsa Apostolorum. D. Philippus in suscitatio-
ne sic respondet, quod non sit, nec habeat quo
tantam sic curat famis medicinam non ad sit de-
narij. D. Andreas respondet: verum est quod ha-
beat aliquid, sed parum tantis insufficientem. Hoc
considera (loquitur ille) duo responsa, quae
pauperibus dant hospitium elemosynam ro-
gantibus, quibus censent se ab illa eroganda so-
lutos. Vnus autem non est. Certè, charissime, gratu-
laueris darem tibi sed non habeo. Alter autem habeo
quidem, sed hoc parum est, & tantae meae sunt
obligationes, ut illis non sufficiat. *Quid inter tan-
tos? Habes sic teste D. Basil. quod te in danda elec-
mosyna reddat locorem, quod nempe tibi videat-
ur, licet habeas facultates, tuae tibi sunt rationes
sumptuum, ut illis non respondeant. Versuta est
haec dialoli (sic ipse) qui cum novem quatuor tibi
referat elemosyna, laborat illam tibi quantum
potest impedire: & medium huic efficacius hoc
est, tot tibi in domo tua proponere necessaria, ut
firmiter credas quod etiam ad illa non sufficiat,
& te ipsum tibi tot conditionibus proponit specta-
bilem, ut omnia tibi illis ferendis pauca videan-
tur. Nobilis es stemmate, ut vero hoc pateat,
necessaria tibi sunt argentea va'sa, sedes holo-
reticae, aulea Babylonica, stragula pretiosa, tibi fa-
muli stipendios, & pedissequae vixit; Praefes con-
cilij, iustum est ut fulgeat aurum in umbellis, &
in curibus, magnus sit saculorum numerus, sint
aulea stratae petelegant. Titulo praemissis alijs,
suadet ratio, ut domus titulo conveniat, & ut
differentia pateat in domesticis, sicut est in qua-
litate, requiruntur insignia, feracula, vehicula. Do-
mnia nobilior commendatis, hoc parere debet in
ornatu, vestibus, gemis, annulis, auremulis,
torquibus, domicellis, pedissequis. Hoc fatagit
sumptuose diabolus, ut tuam tibi persuadeat di-
gnitatem, qualitatem, & obligationes.*

II. Allegoria
Facinus fuit regis Nabuchodonosor Babyloniae
principis omni superie admirandum: erat hic vir
communi statura mei, tuique similis. & nihilomi-
Hieron. Bapt. de Lan. 2. Tom. III.

nus ex intoleranda superbia cupiens ab omnibus
adcrari, statim trigir auream sexaginta cubito-
rum altitudine. Cuius communitas sex continet
palmas, & Babylon eius maior erat, vnde statua
illa ad minus centum habebat vias nostrates al-
titudine. O spiritem & bardum, & quantum seipsum
facit, & quam magnum se estimat, & quoniam odo
eius persona in eius crevit conceptu & imagina-
tione, ut homo cum esset tam exiguus, setam ma-
gnam imaginaretur, ut tota haec altitudo respectu
suae parva videretur ita multis contingit, quibus
diabolus in cogitatione sua suam extollet perso-
nam, & qualitates, & tanta preposita celsitudine
si blumes: ut illis conseruandis & satisfaciendis
omnia parua reputentur, & putent quod ipsi soli
omnibus terrae iugibus indigeant, & quod ad
tantam alimentum hominum multitudinem, & tantis
occurrentium expensis, quantas illa requirunt
quolibet habeant, minime sufficiat. Illo tunc
Basil. tibi sit dialoli os tuorum saniliam, ut D. Basil.
arbitretur licet multa possideas quod omnia sint
necessaria, quoniam tantis non sufficiant, & hoc tunc
modo pauperes repelitis, dicendo: licet habeam,
tantis non sufficit. *Quid sunt inter tantos? De
sumptus non necessarios pensitamus, ait D. Basil.
(non sumptus necessarij sed tibi diabolus persua-
det esse necessarios.) Quot argentei thori, mensae
item argenteae, lecti eburnei, sella eburnea, ut ve-
nequeant illo modo ad pauperes penetrare diuitiae.
Et quamquam ad tuas veniant fores, miseram ro-
gando vocem emittentes, tu tamen negas, affirmans
rogantibus cunctis non posse sufficere. Presequitur e-
legantet hoc argumentum frater eius D. Greg.
Nisi hanc fuisse probans altitatem diaboli, qui
persuadet hominibus, suis familijs, statui & vi-
tianta esse necessaria, tam superflua, qualia quo-
tidie conspiciamus. Quot argenteae serinia, quot
tapeda, quot aulea, quot margaritae, quot vaiuta-
tes? & omnia haec (inquit) ut videns tantis te de-
bere prospicere, iudices impossibile pauperibus e-
elemosynam erogare. Haec fuit illa responsio
illius diuitiarum belluonis Natal Carmeli. Erat
hic ad luxuriam affatim dives, de quo sic Spiritus
S. Erat homo ille magnus nimis. Magnus erat
magnopere ob armentorum opumque abundan-
tiam. Per magnificum die quodam conuiuium
intruxerat de quo sic S. Pagina. Ecce erat ei
conuiuium in domo eius quasi conuiuium regis. Om-
nes explicita fronte letabantur & gaudebant. (a)
hic & illic ubique mensae, caernatum panes, eo-
pia carum supereffluens: mittit ad illum David
profugus cum suis a facie Saul, deprecans, ut ve-
neuolet concederet quidquid a iimo sederet, &
qui.*

2. Reg. 25.
(a) Todo ynd
a la bar-
ra.

III. Auaritia Nabal taxatur.

qui quid primum occurreret. Quodcumque inuenieris manus tua, da seruis tuis, in media laborantibus. Quibus ille dure nimis: turget mihi multitudinem domus gregum meorum tonforibus, pastoribus & famulis: huic & illis omnia sunt necessaria, sicque satis ignominiose Davidis famulos domo eliminavit. Excanduit David vehementer & merito, illeque euenit quod ibidem enarratur. Notat autem Spiritus S. quod quidam de numero famulorum qui dominum iustus & iuste nouerat tale de ipso tulit testimonium. Et ipse filius Belial: Et bene quidem: etenim illi diabolus tam efficaciter tantos illos proposuerat, quos domi habebat, & illa tanta, per qua credebatur se teneri subuenire, ut suo iudicio, non obstante tanta rerum affluentia, quibus ita circumdabatur, ut per pauimentum panes, arui, carnumque femora teterentur, non tamen quid reliquum esset indigis impetrandum, qui deforis elemosinam petitiui conueniant.

Vitam vos tales non sitis, nec diabolus ille sit qui tui describit rationes, illoque tantos vobis proponat famulos, populum, qualitates, ut ex vestrasententia quod etiam tantis non sufficiat, pauperi deuge eius elemosinam. Optime D. Aug. exponit rationem non reuertionis, coram ad arcam, quando a Noe dimittebatur: & haec ea est: cum enim aus illa ex vna parte mitum in modum rapax sit & avara, vnde quidquid videt, furatur, & abscondit, ex altera vero vna vitam longissimam, trecentis enim superuivuit annis, & semper defectum sibi formidat: huic licet totus mundus mortuorum cadaueribus obstereretur: sibi tamen illa non sufficere verebatur, quia quantumvis illa multa essent, multipariter dies sui forent, & timuit quod si arcam repeteret, interim alij illa deuorarent, sibi vero deficeret. Tales sunt hodie multi huius saeculi diuites. Attente considerant, quod vita possit esse longeva, quod annus pluribus consistat diebus, quod filij sit providendum, & auctoritas digne conseruanda: nihilominus quamuis opes abundant, illis tamen pro tantis modice censentur, licet eorum domus tot bonis regurgitent sicut mundus mortuorum cadaueribus. Non sic columba reperiens etenim elux ramum, illum Noe detulit, quoram Noe quam arcam latificaret: hoc enim modo agit ille, cui cor simplex est & columbinum, non autem avarum & coranium, quia Deo fidit, & credit contra rationem esse, ut oliua, quam illi Deus indicauit facultatum, sibi soli remaneat, sed ramum sed partem eius destinat orphano, alteram iudicanti

Tract. 6. in Iohann. IV. Cur Coruus non sit reuertus ad arcam.

V. Diuitum avaritia.

puella, alteram constricto carceribus. Hoc docere voluit (ex mente D. Cyp.) Elias 52. Propbeta viduam illam Sareptanam. Accedit illam vates fame, sitique deficiens, calicem aquae, & elemosinamque postulat panis. Cui illa, libentissime, VI. Domine mi, darem tibi, sed parum est quod habeo: vixit enim Dominus, non enim habeo, an elemosinam tuam in domo mea, nisi pugillum farinae, ut uae docet. inde mihi totam compinsum, filioque meo, & seruus. demum ad sepulchra tendimus. Ne timueris O Domina respondet Elias, timere hoc parum videtur, nec tibi filioque sufficiens. Ex hoc igitur mihi tribue, & experientia discas, quomodo per hoc nedum tibi non deficiat, sed potius crescat alimentum, ut omnibus habeas sufficienter. Et euentus probauit dicti veritatem. videtur tibi (loquitur D. Cyp.) illud quod habes modicum esse, & vos esse tantos, ut etiam tibi, filijque tuis non sufficiat, proinde quanto plures sunt illi, tanto strictius conclusis manum, & a dando te contines avarius: Noueris, inquit, multum te decipi, & a recto deuiare: quinimo tibi euidenter probabo, quod hoc ipso, quo tanti estis, elemosinam tanto debeat esse liberalior, illaque crescere debet amplius ad proportionem, quam numerus crescit istorum.

Primo, ex eo quod animam spectat. Passim notum est, quod quo maior est numerus infirmorum, tanto debeat esse & numerus remediatorum. Et si quando domus incendio vastetur, tanto copiosius infunditur aqua, quanto crescit flamma vehementior, varijsque partibus sibi inde dilatur. Dimiter manifestum est, peccata censenda animarum infirmitates, quibus presteritur, omni vigore & viribus ad virtutem delibuta: nec non ignem esse voracissimum, qui in illa accenditur, quo quidquid boni habet, consumitur: Hoc enim simbolo illud declarat Iob in adulterio. Ignis est usque ad perditionem d. uorans, & omnia eradicans gemina. Eodem modo in proptulio est elemosinam medicinam esse mirabilem curandis peccatis efficacem idcirco namque illam adhibuit Propbeta Daniel ter maximo illi peccatori Nabuchonosor. Peccata tua elemosinis redime, & iniquitates tuas misericordijs pauperum. Imo Christus expertillimus ille medicus primis illam praescribit peccatoribus: Date elemosinam, & ecce omnia mala sunt uobis. Verba haec conuenienter expendit D. Chrysost. Pariter aqua est elemosyna ad hunc ignem extinguendum aptissima: sic enim de illa Salomon. Ignem ardentem extinguit aqua, & elemosyna resistit peccato. De quibus alibi scribitur. Quod cum ita sit, harum videlicet aegritudinum

VII. Elemosyna tanto fit effectusior, quanto familia copiosior. Ratio ex similitudine. Iob. 31. 20. Dan. 4. 24. Luc. 11. 14. Ho. 33. ad pop. Eccl. 3. 33.

VIII. Eleemo-
lyna a-
que co-
paratur.
T. 1. 12.
Nu. 46.
C. 19.

Summa medicinam esse eleemosynam, & aquam, quæ ignem huic extinguat; necessitas sequitur quod quanto crescunt amplius infirmitates, & hu-
iusmodi ignis vehementius flammæ consurgunt, tanto
necessitas est amplius eleemosynæ. Quæ
rogitur à te, numquid res est luce clarior,
quod quanto magis augetur familia tua tanto
plures sunt filij, filia, domesticis, tanto plures
sunt & iustitij, & omnium increuit flam-
mæ voracitas? Quisquam enim sua habet pecca-
ta, & ab illis recipitur nemo; quocirca populus
ubi copiosior, tanto & scelentum simul itudo nu-
merosior. Ad hancigitur mensuram necesse est
crescant eleemosynæ, & quanto illi multipli-
cantur amplius, tanto ille similiter amplius augean-
tur.

IX. Exemplo
Job pro-
batur.
Job. 1. 5.

Fuit hoc, si Cypriano credimus, argumentum
Job, quod, eo modo quo filiorum numerus au-
gebatur, & familiae suæ tanti, suas ille multipli-
cavit eleemosynas & sacrificia. *Offerebat holocausta
pro singulis.* Septuaginta verterunt ex He-
braeo. *Secundum numerum eorum.* Et vocat sacrifi-
cia, non solum ea quæ Deo litabantur in altari,
victulorum & ouium; sed etiam eleemosynas: hoc
enim nomine in sacris litteris decorantur, ut
probat D. Augustus. Hoc autem nomen (teste
Cyp. illis Apostolus adscripsit Philippensibus ob-
erogatas eleemosynas congratulatus. *Misisti odo-
rem suauitatis, hostiam acceptam placentem Deo.*
Job, inquit D. Cyp. *sacrificia numerosa pro filiis
offerebat, quantumque erat in domo pignorum nume-
rus, tantus dabatur Deo etc.* Et hoc verum esse
deberet exercitium, ut ad mensuram quæ dome-
stici tui multiplicentur, etiam augetur elec-
mosynæ.

L. 10. de
Cuis.
Dei. 6.
Philip. 4.
18.
D. Cyp.
L. de orat.
C. Eleem.
2. Ratio ex
similitu-
dine.

Secundo, respondet Cyp. quantum attinet ad coe-
pus, & ut temporalibus tubuentis. Dicitur mihi,
si videris agricolam, qui suam solet sustentare
familiam exercitio sui seminis, sed cernens sibi
filios accrescere, gentemque familiae multiplica-
ri, multo parcius seminat, cui si deceres:
Amice, cur hoc anno minus, quam præterito, se-
minas? Ille vero responderet, quia familiae nu-
merus excreuit, qui illi diceret: Amice, toto ab-
ertras celo: quoniam crescente numero dome-
sticorum crescere debet & seminatio: quod nam-
que tibi plures sunt tanto & indiges pau abundan-
tiori: modus autem illum abundantius colligendi est plura terræ semina committendi. Eo-
dem modo si mercatorem cerneret, qui ad cam-
bium mutaret, mundanas percurreret, mille
sumptus in illis faceret, magna liberalitate pio-
mus, qui nunc se subduceret, nec auderet negoti-

tiari, nec dare summam aliquam cambii: diceret
autem illi, Domine mi, ut quid ab hoc te substra-
his mercatu tibi adeo proficere? responderet au-
tem: Domine, eo quod pignorum meorum in-
crescat numerus, maiorque familia, cui mihi
promittendum; an non illi responderet: à seopo
delicias, aules sunt hæc fabule: omnino tanto
tibi modo diligentius est negotiandum: cum e-
nim maior cura tuæ sit commissa multitudo,
pluribus indiges quoque facultatibus: has autem
conquirendi praxis hæc est unica, diligens pruden-
tisque negotatio.

Dicitur nini, querit ille S. an non tibi dicit S. **D**
Lectio [& postea probabimus] eleemosynam se-
men esse securum & abundantissimum: etenim
vnum dando tibi centum in hac vita rependit, &
in altera messem infinitam. *Centuplum in hac
vita, & in futuro vitam æternam.* Nescis quod
si hic aliquoties sementi non respondeat messis:
eo quod supra terram cadat, vel nebula vel sicca-
tate vel terræ sterilitate corrumpatur, nullum
horum incurret periculum sementis eleemosynæ?
Numquid milles tibi Deus in S. suis litteris as-
seruit, eleemosynam cambium esse & negotiatio-
nem in quo dando vnum, centissimum est lucrum
ultra centum; & mille & decem millia? Ad men-
seram igitur, quæ familiae tuæ tantum crescent,
crescere debet & sementis ista, illa negotiosior,
nullam autem inquit idem Sanctus) potes face-
re, quæ tibi victum reddas tuisque filiis securior.
Sic illud alleuerat in hac materia veratullianus
David, vnum scilicet ait toto vitæ suæ decursu,
se fuisse expertum, quod vnumquam viti filium
eleemosynarum viderit stipem suam emendican-
tem; aut illi defuisse necessaria, eiusve filijs.
*Tutor sui, etenim senis, & non vidi iustum dere-
lictum, nec semen eius quærens panem.* Eleemo-
synarum vocat lulum, iuxta S. Scripturæ
phrasim, quæ eleemosyna dicitur iustitia prout
alias notauimus. Sciat, inquit, qui continuis in-
stat eleemosynis, quod illis sibi, suisque filijs
diuinam confirmet benedictionem. *Tota die
miseretur & commodat, & semen altius in bene-
dictione erit.* Si hoc modo diuinam sibi obti-
neant benedictionem, in tuto sunt illis omnes
sue facultates: iam enim Spiritus S. rogamus
sententiam. *Benedictio Domini ditans facit.*
Hoc ipsum tu experieris, fierique ita, si fides
tua viva esse, credendo, & confidendo ita
securus, ut nihil magis, id quod tibi Deus pro-
mittit: atamen illa languescit, & tuo iudicio,
quod pauperibus erogas, tuis censet decrescere
facultatibus.

X. Eleemo-
lyna se-
men est
securum.

Pf. 36. 25.

Pf. 36. 16.

Pf. 104. 10.

25.

XI. Si alioru geras eura, tui ne obliuiscaris.

Tertiam addit D. Cyp. rationem, quam velim aucteris quod non ob tantorum familiae tuae multiplicationem tui ipsius obliuiscaris, nec est ex ratione, ve de ceteris omnibus sollicitus, tui solius uinas cogitans. Num tibi quatuor prospiciendum est filijs? Alterum adde, tuum ipsum spiritum, cuius non par est, vt obliuiscaris, nec deseras adiutum. Expendit D. Berna & dat Eugenio Pontifici suo quondam Discipulo Spiritus S. conuilium *Bibe aquam de cisterna tua* etc. Et deriuentur fontes tui foras. q. d. Accurre, de bonis tuis faciendo fontes, filijs tuis tuoque familiae: ve tantamen tu primus bibas, nec ita stultescas, vt singulis distribuendo, portionem, tu solus exaresecas. *Quid solus fraudaris munere tui? Omnibus dabis os, & solus negas te tibi, omnes participat te, omnes de fonte publico bibunt peccata tua, & tu scorsum sicuti sta is? Recordaris, inquit, illius maledictionis, quam Dominus ipse fulminauit. Maledictus qui partem suam facit detrimere. Si maledictus ille, qui alijs elargiendo ipse partem sibi seruat detrimere. Quis illi, qui se penitus reddidit experient? Portio melior, quam tibi tuoque potes elargiri spiritus, est elemosyna: quod enim alijs distribuis, perditur, tibi que demitur: solum tibi das, solumque tibi remanet, quodcumque mendicis erogaueris. Rationem hanc acute satis expendit D. Basil. *Denique esurienti tibi consulasti, & quod dedisti, ad te cum autario remanet.* Hoc, inquit, est, quod Dominus monebat, consulebatque diuitibus. *Thesaurus aere uobis thesaurus in caelo.* Ite laetificate uobis, nec omnia tantis illis impendite, nec vos reuini remanete nihil uobis reueruantes, de quibus alias susus diximus, & dicturi postmodum sumus.*

D. Bern. l. 1. de Consol. ad Eng. Front. 5. 17

De Bas. Ho. 7. in diuis. 2. es. Tom. 1. Matt. 6. 20.

§. 14. Praecipit Christus, sibi tradantur manibus, vt tribuas comedendum asseclis suis: quinque uidelicet panes hordeacei, & duo pisces: quae tanquam Deus tantum intendit necessitatem remedium in uictu, quem illis concedit, & non superfluas carnis delicias.

¶ Vbet igitur Saluator, uarrantes sic D. Mattheo, vt diuitis suis tradantur manibus panes illi quinque hordeacei: *Afferite mihi illos haec*, illos ergo factis suis accipit manibus, quos cum haberet, praecipit Discipulis suis, populum ordinatum suo quemque loco disponent, vt illi cibum ministrarent. Eminensissime Domine, numquid mens tua haec est, totam hanc pascere multitudinem?

Vtique, si igitur tibi dixerint quinque solummodo adesse panes hordeacos, duosque pisces, & haec tantum eis portio preparata conuiuio, famem autem, & turba necessitas summe extrema est, vt quid disponis per ordinem distribuatur locaque sibi desumant ad comedendum? Si laxare famem intendi tantam, quantam populi multitudo cruciatur, & illi tantummodo quinque panes hordeacei sint distribuendi, quo sine flaturus illos tibi consignandos, quandoquidem epulum tam modicum & substantiae tam exiguae tantam non possit implere necessitatem? Quod illud, quos, conuiuium? Tu uene conuenit maiestati, tu amne decet celsitudinem, & omnipotentiam, vt illi conforme, sit epulum, quod intendis, victus adeo parcus, vt uix uis parciat? Pars hordeaceus tantummodo caribus adijcitur, in quantum hordeum communis est esca animalibus rationis expertibus, & quod magis illorum quam hominum seruit alimento. Quae igitur ratione, Domine turbam iuuas cibo illo solis animalibus proprio, quae nec notitiam habent, usumque rationis? forsitan minus suauis es populo, te modo sequenti, quam facti populo tuo antiquo? Cum igitur illis escam largitus fueris adeo suauem, vt te ille Sapiente tuo dederit spiritui tuum suauis, in eoque cibo tuae ciuitatis monstraueris dulcedinem. *Quam bonus & suauis est Domine spiritus tuus, &c. qui ut dulcedi, eam tuam in filios demonstrares, pane suauissimo de caelo praestito.* Vt autem illo modo filij tui dulcedinem illam experirentur, panem illis de caelis dedisti descendentem, panem, inquam, Angelicis preparatum manibus, ex quo tuam agnouerunt suauitatem, tuique spiritus dulcedinem: illis autem, qui te comitantur, in prandiu panem praeparas hordeaceum? Illi populo carnes ministrasti in deserto plus satis abundanter, per aera transmittens coturnices, & aues eorum palatio gratulissimas, circa tantoria quorumlibet instat pluuiae cateruatum decedentes: *Uespere comedetis carnes, & mane saturabimini panibus.* Quomodo nunc describitur epulum, quod illis instituit in duobus piscibus, & quinque panibus hordeaceis: cum ita sit, quod illis non minus quam istis te uelis ostendere suauem, promptumque prouisorum? Quomodo uerbo promisseres, quod habitaturus inter homines ministreres te sequentibus cibos optimos suauissimos, & eminentissimos? Hoc praecitius nobis indica at Isaias: *Faciet Dominus exortum omnibus populis in monte hoc, conuiuium pinguium, conuiuium medullarum, uindemia defecata.* Quare Domine, numquid pingutor, & melioris substantiae cibus est modicum panis hordeacei,

X. Cur Chy stus panibus turbata fatia hordeaceis. Sap. 10. Obie. 11. 12. Exo. 16. Isa. 25. 46.